

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

02 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Barbăneagră Sergiu în numele inculpatei, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Orhei din 16 noiembrie 2018 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2020, în cauza penală privind-o pe

Chiriac Doina XXXXX, născută la XXXXX, originară
și domiciliată în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 20.09.2017 – 16.11.2018;

2. instanța de apel: 12.12.2018 – 14.02.2019;

21.01.2020 – 27.02.2020;

3. instanța de recurs: 22.04.2019 – 19.11.2019;

07.07.2020 – 02.12.2020.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 16 noiembrie 2018, Chiriac Doina a fost recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute art. 192¹ alin. (1) Cod penal și, cu aplicarea art. 79 Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 5 luni închisoare.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea executării pedepsei pe un termen de 1 an.

Acțiunea civilă depusă de Balițchii Valeriu a fost admisă, dispunându-se încasarea în mod solidar de la Chiriac Doina și reprezentantul legal Chiriac Maria, în beneficiul lui Balițchi Valeriu prejudiciul material în mărime de 89035,58 lei, cheltuielile de judecată în sumă de 1200 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 500 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Chiriac Doina, aflându-se în autocamionul de model „Mercedes Vito”, cu numărul de înmatriculare XXXXX, ce-i aparține cu drept de proprietate lui Balițchi Valeriu, care în acel timp era parcat în strada sat. Vîprova, r-nul Orhei, acționând în scopul răpirii mijlocului de

transport fără scop de însușire, a răpit autocamionul din locul unde era parcat, cu care s-a deplasat pe aceeași stradă din sat. Vîprova, r-nul Orhei, pe cale de consecință tamponându-se într-un copac și deteriorând mijlocul de transport.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apeluri de către avocatul Barbăneagră Sergiu în numele inculpatei Chiriac Doina și de către inculpată, la 03 decembrie 2018, prin care au solicitat casarea integrală a sentinței, rejudecarea cauzei penale cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru primă instanță, prin care Chiriac Doina să fie achitată de sub învinuirea înaintată în baza prevederilor pct. 3), 5) alin. (1) art. 390 Cod de procedură penală, deoarece fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii și există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei.

3.1. În susținerea apelurilor declarate, apelanții au menționat că:

- instanța de fond nu a dat apreciere corectă probelor administrate și a indicat doar evaziv că poziția părții este „un mijloc de apărare”. În concluzie menționează că Balițchi Valeriu, au privat-o pe Chiriac Doina și Micleușanu Adriana ilegal de libertate fizică, de manifestarea voinței, posibilitatea de a se deplasa și de a comunica cu părinții, atentând la sănătatea, integritatea fizică și psihică, amenințând-o cu răfuială fizică, a aplicat față de ea un tratament inuman și degradant. Starea ei și a lui Micleușanu Adriana era caracterizată prin stres profund și frică de integritatea fizică;

- a existat un pericol real de a fi agresată, or, Balițchi Valeriu pe lângă faptul că a agresat-o anterior pe Micleușanu Adriana, a încercat să o determine la un raport sexual împotriva sa, fiind condamnat pentru faptul că a întreținut anterior relațiile sexuale cu o minoră;

- este cert că Chiriac Doina era în automobil cu Micleușanu Adriana, iar Balițchi Valeriu a permis ca aceasta să fie în automobil, astfel pericolul era real, iar acțiunile lui Chiriac Doina erau necesare ,or, automobilul a fost transmis în posesia lui Chiriac Doina de către partea vătămată Balițchi Valeriu.

- nu există latura subiectivă a infracțiunii, or, atât Chiriac Doina, precum și ceilalți participanți în cauza penală au confirmat că ea urma a fi transportată cu automobilul lui Balițchi Valeriu în satul său unde locuiește, iar cu acordul lui Balițchi Valeriu, în prezența acestuia, automobilul a fost transmis lui Chiriac Doina, în speță nu există elementul esențial al laturii subiective - intenția de a fi răpit mijlocul de transport.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2019, a fost admis apelul declarat de către inculpata Chiriac Doina și avocatul Barbăneagră Sergiu în numele inculpatei, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

Chiriac Doina a fost achitată de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că, în acțiunile inculpatei Chiriac Doina lipsesc semnele infracțiunii prevăzute de art.192¹ alin. (1) Cod penal, după indicii: *răpirea mijlocului de transport, fără scop de însușire*, or, dânsa nu a comis astfel de fapte, n-a avut intenția răpirii mijlocului de transport fără scop de însușire, deoarece după cum s-a constatat, Chiriac Doina s-a urcat și s-a deplasat cu acest mijloc de transport cu permisiunea proprietarului Balițchi Valeriu.

Instanța de apel a explicat că concluziile sale se confirmă prin întregul sistem de probe analizate și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, după cum urmează: declarațiile inculpatei Chiriac Doina (Vol. I, f.d. 141-144) și declarațiile martorului minor Micleușan Adriana, declarații pe care instanța de apel le-a apreciat ca fiind corespunzătoare adevărului, deoarece atât la urmărirea penală, cât și în ședințele instanței de fond și a celei de apel, dânsa au dat declarații consecvente, concludente, care coroborează cu celelalte probe.

Instanța de apel a analizat declarațiile părții vătămate Balițchi Valeriu și a martorilor Melnic Ana, Barbu Anatolie și Tomescu Gheorghe, în rezultatul cărui fapt a conchis că ele nu confirmă faptul comiterii de către Chiriac Doina a infracțiunii încriminate prevăzute de art. 192¹ alin. (1) Cod penal, or, declarațiile martorilor Melnic Ana și Barbu Anatolie, combat integral sistem de probe.

În opinia instanței de apel, declarațiile părții vătămate Balițchi Valeriu, ale martorilor Melnic Ana și Barbu Anatolie nicidecum nu demonstrează vinovăția inculpatei Chiriac Doina în comiterea infracțiunii imputate, apreciindu-le pur subiective, considerând că acuzarea este bazată pe niște presupuneri ale organului de urmărire penală și trezesc anumite dubii, deoarece sunt în contradicției cu declarațiile martorului Mileușan Adriana, care a declarat că a văzut toate acțiunile inculpatei Chiriac Doina și că dânsa n-a avut intenția răpirii mijlocului de transport fără scop de însușire.

5. Împotriva deciziei a declarat recurs ordinar procurorul, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei cu menținerea sentinței.

5.1 În motivarea recursului, procurorul a indicat următoarele:

- soluția instanței de apel contravine prevederilor art. 419 Cod de procedură penală, conform căruia, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în prima instanță;

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii;

- pornind de la probatoriul administrat, instanța de fond corect a apreciat drept neîntemeiată ipoteza lansată de inculpată și apărătorul său precum că inculpata avea frică de partea vătămată și s-a aflat în stare de extremă necesitate;

- declarațiile părții vătămate, martorilor, celelalte probe, indică la vinovăția inculpatei și aceasta urmează să poarte răspunderea corespunzătoare pentru fapta comisă;

- din probele cercetate în ședința de judecată, raportate la circumstanțele concrete ale cazului, se conchide că acțiunile intenționate ale inculpatei Chiriac Doina pentru comiterea acțiunii a fost pe deplin dovedită în ședința de judecată, iar acțiunile acesteia se încadrează juridic în baza art. 192¹ alin. (1) Cod penal pe semnele: *răpirea mijlocului de transport, fără scop de însușire*, au fost apreciate corect de prima instanță.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 19 noiembrie 2019, a fost admis recursul ordinar declarat de către procuror, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2019 și s-a dispus rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La judecarea recursului, Colegiul penal lărgit a constatat o eroare de drept comisă de către instanța de apel și anume că, instanța deși a purces la rejudecarea cauzei în ordine de apel, a constatat o altă faptă decât cea pentru care a fost pusă sub învinuire Chiriac Doina, întrucât instanța de apel ajungând la concluzia de emitere a unei hotărâri de achitare, nu a reținut învinuirea adusă inculpatei Chiriac Doina dar a modificat conținutul faptei din rechizitoriu, după care a soluționat cauza.

Instanța de recurs a reținut că, fondul cauzei nu a fost rezolvat iar în hotărârea instanței de apel nu se arată dacă există sau nu fapta imputată, dacă inculpatul este sau nu vinovat, dacă există circumstanțe care atenuează ori agravează răspunderea inculpatului, dacă trebuie ori nu admisă acțiunea civilă.

Totodată, Colegiul penal lărgit a notat că, la rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, ce reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul cuvenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor esențiale invocate în apelurile declarate în prezenta speță în raport cu argumentele expuse în sentință, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să verifice și să aprecieze în partea probele administrate și examinate în prezenta cauză, în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea o evaluare cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile în decizia adoptată ținând cont de motivele casării

deciziei atacate, de practica relevantă a CtEDO, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2020, a fost respins apelul declarat de către inculpata Chiriac Doina și avocatul Barbăneagră Sergiu în numele inculpatei, fiind menținută fără modificări sentința Judecătorei Orhei sediul Central din 16 noiembrie 2018.

Pentru pronunțarea deciziei, instanța de apel a statuat că, de facto, inculpata Chiriac Doina își recunoaște vina în comiterea infracțiunii încriminate, însă instanța de apel a apreciat critic afirmațiile acesteia potrivit cărora, n-a avut intenția răpirii mijlocului de transport, ci a urcat la volanul automobilului cu permisiunea lui Balițchi Valeriu, deoarece sunt combătute de celelalte probe analizate în cuprinsul deciziei și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, și care demonstrează cu certitudine vina inculpatei în comiterea infracțiunii imputate.

În opinia Colegiului penal, nerecunoașterea vinovăției de către inculpata Chiriac Doina nu echivalează cu achitarea acesteia, or circumstanțele stabilite și probele analizate și enumerate, dovedesc cu certitudine comiterea de către dânsa a faptelor încriminate.

Astfel, instanța de apel a apreciat nefondat argumentul apelanților privitor la faptul că, Balițchi Valeriu, a privat-o pe Chiriac Doina și Micleușanu Adriana ilegal de libertate fizică, de manifestarea voinței, posibilitatea de a se deplasa și de a comunica cu părinții, atentând la sănătatea, integritatea fizică și psihică, amenintând-o cu răfuială fizică, a aplicat față de ea un tratament inuman și degradant și că Chiriac Doina s-a urcat la volanul autocamionului ce aparținea lui Balițchi Valeriu cu scopul de ași salva viața, deoarece i-a fost frică de acțiunile lui Balițchi Valeriu or, instanța de apel nu a stabilit careva cauze care înlătură caracterul penal al faptei stipulate la art. 35-39 Cod penal. Astfel, apreciind că inculpata Chiriac Doina a avut posibilitate pe parcursul zilei de 02 august 2017, de a comunica cu terțe persoane, de a solicita ajutor, de a pleca de la petrecerea ce a avut loc la moara dîn s. Dîșcova, r-nul Orhei și nimeni nu i-a interzis faptul dat.

La fel, Colegiul penal a stabilit că, însăși inculpata Chiriac Doina, atât în cadrul instanței de fond cât și în cadrul instanței de apel a confirmat faptul, că în seara zilei de 01 august 2017 a consumat băuturi alcoolice și s-a aflat în stare de ebrietate, astfel starea ei de ebrietate putea influența la o apreciere eronată a circumstanțelor de fapt reținute de inculpată.

Mai mult ca atât, la 08 august 2016, în REI-1 al IP Orhei a fost înregistrată plîngerea cu nr. 774 a cet. Chiriac Doina și Chiriac Maria privind pretinsele acțiuni ilegale ale lui Balițchi Valeriu, iar la 15 septembrie 2017 prin ordonanța procurorului

s-a refuzat în pornirea urmăririi penale în cadrul procesului penal înregistrat în REI-1 al IP Orhei cu nr. 774 din 08 august 2016, inițiat la plîngerea cet. Chiriac Doina și Chiriac Maria, privind pretensele acțiuni ilegale ale lui Balițchi Valeriu (Vol. I, f.d. 136-140).

În conjunctura circumstanțelor reliefate, Colegiul penal a conchis că toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate și examinate minuțios de către instanța de judecată, cu respectarea principiului apărării și contradictorialității, iar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței utilității și veridicității ei, din punct de vedere al coroborării lor, deduce existența intenției în comiterea acțiunilor infracționale și vinovăția inculpatei Chiriac Doina în faptele imputate, prevăzute de art. 192¹ alin. (1) Cod penal și combat argumentele apelanților precum că, inculpata nu a avut scopul răpirii mijlocului de transport, ci a acționat în stare de extremă necesitate.

Consecvent circumstanțelor invocate în cererea de apel, Colegiul penal a analizat poziția apelanților privitor la dezacordul acestora cu ordonanța OUP al SUP al IP Orhei Nicolae Istrati, din 04 august 2017, potrivit căreia automobilul de model „Mercedes Vito 111 CDI” cu numerele de înmatriculare XXXXX a fost recunoscut ca corp delict pe motiv că, examinarea care a fost prezentată de către partea vătămată în acțiunea civilă a fost efectuată în lipsa Doinei Chiriac și Mariei Chiriac, considerând că partea vătămată putea interveni asupra mijlocului de transport, și în acest sens, Colegiul Penal a reiterat următoarele:

Potrivit procesului-verbal din 14 septembrie 2017 de prezentare învinuitului și apărătorului său a materialelor de urmărire penală, după luarea cunoștinței de materialele urmăririi penale, apărătorul inculpatei Chiriac Doina, Barbăneagră Sergiu a avut anumite obiecții referitor la efectuarea urmăririi penale și a înaintat o cerere prin care a solicitat scoaterea de sub urmărire penală a învinuitei, iar prin ordonanța procurorului în Procuratura r-lui Orhei, Carasec Ana din 15 septembrie 2017, cererea a fost respinsă ca neîntemeiată (Vol. I, f. d. 57).

Astfel, instanța de apel a apreciat încălcările invocate de către partea apărării ca fiind neîntemeiate în partea nominalizată, menționând că avocatul inculpatei a avut anumite obiecții referitor la efectuarea urmăririi penale, solicitând scoaterea de sub urmărire penală a învinuitei Chiriac Doina, însă nu a atacat ordonanța OUP al SUP al IP Orhei Nicolae Istrati din 04 august 2017 în termenul prevăzut de lege, adică la terminarea urmăririi penale și astfel, apelanții au pierdut dreptul de a invoca presupusele carențe ale organului de urmărire penală ulterior, adică în instanțele de judecată, iar instanța de fond și cea de apel, potrivit art. 251 Cod de procedură penală, nici nu are temei și suport legal pentru a declara nulitatea anumitor acțiuni de urmărire penală și declararea nulității cărorva acte procedurale de la urmărirea

penală, deoarece verificarea legalității acestora ține de competența procurorului ierarhic superior, potrivit prevederilor art. 313 alin. (1) Cod de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul penal a relevat că, instanța de fond corect a constatat că în acțiunile inculpatei Chiriac Doina sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiuni prevăzute de art. 192¹ alin. (1) Cod penal, inclusiv și latura obiectivă, argumente pe care instanța de apel le-a acceptat și le-a însușit.

8. Împotriva deciziei declară recurs ordinar avocatul Barbăneagră Sergiu în numele inculpatei Chiriac Doina, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 11) Cod de procedură penală, solicită casarea integrală a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2020 și a sentinței Judecătoriei Orhei sediul Central din 16 noiembrie 2018, cu achitarea inculpatei, întrucât fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea recursului declarat, recurentul indică că potrivit declarațiilor inculpatei, a martorului Micleușanu Adriana precum și ale lui Balițchi Valeriu, rezultă cu certitudine că acțiunile inculpatei au fost comise în stare de extremă necesitate, circumstanță care înlătură caracterul penal al faptei, iar instanța de fond și de apel nu a dat apreciere corectă probelor administrate și a apreciat evaziv poziția apărării ca un mijloc de apărare.

Recurentul menționează că, atât instanța de fond cât și cea de apel, nu au reflectat circumstanțele ce țin de condamnarea anterioară a părții vătămate în baza art. 174 Cod penal, nu s-au expus asupra faptului că martorul minor Micleușanu Adriana a fost abuzată sexual și lovită de către Balițchi Valeriu, totodată, nu s-a ținut cont de faptul că însăși Chiriac Doina a relatat că anterior, a fost abuzată sexual de către Balițchi Valeriu.

Cu referire la vinovăția inculpatei, autorul recursului menționează că, declarațiile părții vătămate Balițchi Valeriu, ale martorilor Melnic Ana, Barbu Anatolie și Micleușanu Adriana care au fost reținute de către instanța de apel, nu demonstrează vinovăția inculpatei, apreciindu-le ca fiind pur subiective, iar acuzarea este bazată pe niște presupuneri ale organului de urmărire penală care trezesc anumite dubii.

Mai mult decât atât, organul de urmărire penală nu a utilizat toate procedeele probatorii în vederea stabilirii adevărului și elucidării tuturor contradicțiilor, iar instanța de fond și cea de apel nu a argumentat din ce motiv a ignorat declarațiile unor martori în favoarea declarațiilor altor martori, doar din simplul motiv că acestea se contrazic.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosarul cauzei, motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că, acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal atestă, că titularul acestuia invocă în calitate de temeiuri pentru casarea hotărârilor instanțelor de fond art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 11) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii, precum și 11) persoana condamnată a fost judecată anterior în mod definitiv pentru aceeași faptă sau există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, sau aplicarea pedepsei a fost înlăturată de o nouă lege sau anulată de un act de amnistie, a intervenit decesul inculpatului ori a intervenit împăcarea părților în cazul prevăzut de lege.*

Instanța de recurs menționează, că nici unul din temeiurile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Autorul recursului susține dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, indicând că instanțele ierarhic inferioare au apreciat probele unilateral, iar acestea, de fapt, nu demonstrează vinovăția inculpatei Chiriac Doina.

Astfel, Colegiul penal atestă că, instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind vinovăția inculpatei în comiterea

infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (1) Cod penal, motivându-și decizia în acest sens în corespundere cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar al avocatului, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind chestiunea cheltuielilor judiciare în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală, corect ținând cont de prevederile art. 385 alin. (1) pct. 14), 227 alin. (1) și (3), 141 Cod de procedură penală, care prescriu expres că la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare, suportate pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Colegiul penal găsește vădit nefondată revendicarea recurentului în partea ce ține de faptul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, temei prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, dat fiind că, instanța de apel s-a expus plenar asupra tuturor temeiurilor invocate,

Totodată, Colegiul penal statuează că critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, or instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs.

Referitor la temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, invocat de recurent în recursul său, Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii” se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Cu referire la acest aspect, Colegiul penal reține că, instanța de apel a respectat întru totul prevederile art. 113 alin. (1) Cod de procedură penală, analizând pe deplin elementele constitutive ale infracțiunii, corect calificând acțiunile inculpatei Chiriac Doina în temeiul art. 192¹ Cod penal, relatând în acest sens că: *din declarațiile acesteia, în esență, rezultă că ultima își recuoaste vina în comiterea infracțiunii incrimate, apreciind critic afirmația acesteia potrivit căreia „nu a avut intenția răpirii mijlocului de transport, ci a urcat la volanul automobilului cu permisiunea lui Balițchi Valeriu”, or declarațiile*

acesteia sun combătute de restul probelor administrate în cadrul procesului penal, și anume: declarațiile martorului Melnic Ana (Vol. I, f.d. 109-110), declarațiile martorului Tomescu Gheorghe (Vol. I, f.d. 114), declarațiile martorului Micleușan Adriana (Vol. I, f.d. 104-105), procesul-verbal de cercetare la fața locului (Vol. I, f.d. 6-9), copia procesului-verbal cu privire la contravenție prin care Chiriac Doina a fost recunscută vinovată în comiterea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (1), art. 231 alin. (2) Cod contravențional (Vol. I, f.d. 43).

Referitor la temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, invocat de recurent, Colegiul penal relevă, că acest argument, referitor la comiterea faptei în stare de extremă necesitate, a fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra căruia s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul le însușește.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de către recurent că hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Barbăneagră Sergiu în numele inculpatei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2020, în cauza penală privind-o pe **Chiriac Doina XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **16 decembrie 2020**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan